

148-149.

2. Конституція України від 28 червня 1996 р. // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141 (зі змінами внесеними Законом України «Про відновлення дії окремих положень Конституції України» від 21 лютого 2014 р. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 19. – Ст. 583).

3. Про звернення громадян : Закон України від 02 жовтня 1996 р. (зі змінами і доп.) // ВВР України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.

4. Вклад негосударственных некоммерческих организаций в решение социальных проблем в России. Развитие социальных услуг / под ред. О. Б. Казакова. – М. : Открытое общество, 2003.

5. Про Національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 року (зі змінами і доп.) // ВВР України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379.

Грицай Ірина Олегівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІНТЕГРАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Зростання глобалізаційних процесів та поява сучасних технологій створюють нові можливості для злочинного світу. Співробітництво та взаємодія національної поліції з міжнародними організаціями є викликом та необхідністю сучасності.

Закон України «Про Національну поліцію» передбачає участь посадових осіб та окремих підрозділів поліції України у міжнародному поліцейському співробітництві. Виходячи зі змісту Статуту ООН, Декларації про принципи міжнародного права, Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі, усі держави повинні підтримувати і розвивати співпрацю між собою. Міжнародні поліцейські контакти потрібно розглядати як частину процесу широкого міжнародного співробітництва з проблем соціального розвитку, серед яких вироблення ефективної стратегії і тактики протидії злочинності займає одне з головних місць. За своїм змістом міжнародне поліцейське співробітництво включає здійснювані на основі діючих норм міжнародного та національного права узгоджені дії та взаємодопомогу зацікавлених держав, насамперед в особі їх правоохоронних органів, щодо попередження, виявлення, припинення, розслідування злочинів, які зачіпають інтереси декількох держав або усього світового співтовариства, а також з виконання покарань і поведження з правопорушниками. Інтеграційною метою міжнародного співробітництва у даній сфері є спільна, об'єднана протидія злочинності. До теперішнього часу склався певний механізм реалізації міжнародного поліцейського співробітництва, який включає договірно-правові (конвенційні) і організацій-

но-правові (інституційні) елементи здійснення спільної діяльності.

Конвенційний елемент механізму міжнародного поліцейського співробітництва включає в себе комплекс міжнародно-правових угод, які передбачають договірно-правову координацію зусиль держав у сфері протидії злочинності.

Організаційно-правовий зміст інституційного елемента механізму міжнародного поліцейського співробітництва характеризується наявністю організаційно-структурного, організаційно-управлінського, інформаційного, методичного та ресурсних аспектів. Іншими словами, мова тут йде про створення організаційних структур (міждержавних, міжурядових та інших міжнародних організацій) для реалізації міжнародного співробітництва у сфері боротьби зі злочинністю, їх безпосередньої діяльності й усіх видів забезпечення цієї діяльності. Кожен з цих суб'єктів характеризується своїм колом повноважень, відповідною структурою, особливостями діяльності, специфікою взаємозв'язків з іншими суб'єктами. Міжнародні організації різняться за масштабами діяльності (глобальні і регіональні), за обсягом компетенції (універсальні та цільові), за характером і джерелам повноважень (міждержавні, міжурядові та неурядові). На неурядовій основі співробітництво відбувається насамперед у рамках міжнародних неурядових організацій, наприклад наукового та гуманітарного характеру.

Чималий внесок у забезпечення міждержавного поліцейського співробітництва вносять і регіональні міжнародні організації – Рада Європи, Європейський Союз, Організація американських держав, Ліга арабських держав, Асоціація держав Південно-Східної Азії, Африканський Союз, Шанхайська організація співробітництва та ін. У рамках системи сучасного міжнародного права міжнародне поліцейське співробітництво являє собою складну систему правовідносин у сфері зовнішньої політики, міжнародного та кримінального права, правозастосовчої, організаційно-управлінської, інформаційної та наукової діяльності, здійснюваної державою за допомогою державних органів і посадових осіб, а також міжнародних організацій, з протидії злочинності та поведження з правопорушниками.

Найбільш нагальним прикладом співпраці з міжнародними організаціями є давнє співробітництво поліції України з Інтерполом. Правовою основою міжнародного співробітництва поліції України з Інтерполом є постанова Кабінету Міністрів України від 30.09.1992 № 555 «Про вступ України до Інтерполу», постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.1993 № 220 «Про Національне центральне бюро Інтерполу».

Робочим апаратом Укрбюро Інтерполу відповідно до визначених завдань і функцій здійснюються заходи щодо організації міжнародного співробітництва правоохоронних органів України каналами Інтерполу та Європолу. Найбільш активно міжнародне співробітництво правоохоронних органів України здійснювалося з правоохоронними органами Німеччини, Чехії, Італії, Молдови, Польщі, Румунії, Франції та Угорщини. Серед основних напрямків є розшук та ідентифікація осіб, розшук транспортних засобів, розсліду-

вання злочинів проти різних форм власності, злочинів проти життя та здоров'я особи, підроблення документів, незаконного обігу наркотиків, шахрайства, відмивання коштів та інших злочинів у сфері економіки.

Так, за участю Укрбюро Інтерполу у I півріччі 2015 року встановлено місцезнаходження 142 осіб, розшукуваних за вчинення злочинів, з них: 96 осіб – розшукувалися правоохоронними органами України та 46 осіб – розшукувалися правоохоронними органами інших держав. За безпосередньої участі Укрбюро Інтерполу здійснено екстрадицію до України 10 осіб, а також забезпечено екстрадицію 6 осіб з України до іноземних держав. Встановлено місцезнаходження 13 осіб, які розшукувалися як безвісти зниклі, з них 6 осіб розшукувалися правоохоронними органами України. Здійснено передачу для відбування покарання 3 осіб, з них з України 1 особа іноземної держави, засуджена за вчинення злочину на території України, та до України 2 осіб, засуджених за вчинення злочинів на території інших держав.

Працівниками підрозділу також установлено 78 одиниць викраденого автотранспорту, що розшукувався правоохоронними органами іноземних держав, у тому числі за кордоном встановлено 25 одиниць автотранспорту, викраденого в Україні. Забезпечено обмін інформацією між правоохоронними органами України та іноземних держав щодо забезпечення безпеки 23 міжнародних заходів, які відбулися на території зарубіжних країн, а також 10 міжнародних заходів, які відбулися на території України. Здійснено 369 перевірок громадян іноземних держав – кандидатів на усиновлення дітей, що є громадянами України [1].

1. Результати роботи робочого апарату Укрбюро Інтерполу за I півріччя 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://interpol.mvs.gov.ua/?p=2633>

Абламський Сергій Євгенович,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри кримінального процесу

факультету № 1

(Харківський національний

університет внутрішніх справ)

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ПОЛІЦІ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

Останні події в Україні наочно свідчать про неухильне прагнення українського народу до побудови демократичної та правової держави. У зв'язку із цим проведення в Україні судово-правової реформи зумовило перехід від розшукових засад кримінального процесу до змагальних, внаслідок чого відбувся перегляд системи принципів, на яких він ґрунтується. До їх числа вітчиз-